Гірляндою в місячну ніч
Мчимось ми зір сяйву навстріч!
Не заздриш ти нашим стрибкам,
Тіл гнучкості й зайвим рукам?
Не мріяв, щоб гнувсь хвіст в тугу,
Мов лук Купідона, дугу?
Злишся дарма ти – в цім увесь хист,
Брате, як вигнувсь дугою хвіст!

Завжди там, де гамір і тлум,
Ми сповнені радісних дум
І втілить їх в справи в ту ж мить
Ми мрієм – й скоріш це зробить:
Розумне щось, добре, значне
Уява являть нам почне.
Швидше помчімось – в цім увесь хист,
Брате, як вигнувсь дугою хвіст!

При перших розмови словах,
Кажан будь-то, звір або птах –
Й луска то, чи пір’я, чи шкіра –
Й для нас теж ця бесіда щира!
Чудово! Браво! Ну-мо знов!
Мов люди, тішимся з розмов.
Не лицемірить – в цім увесь хист,
Брате, як вигнувсь дугою хвіст!
В цьому всіх звершень мавп’ячих зміст.

То ж приєднуйсь до нас, що крізь ліс повсякчас
Несемось, крізь гойдання ліан летимо.
Щойно тут – і вже там, й не змовкає наш гам –
Будь певен, будь певен, ми до звершень мчимо!

Переклад В. Марача